

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΠΟ ΘΑΝΑΤΟ ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ ΟΡΙΟΘΕΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΥΝΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗ

Το πρόσφατο μαζικό ρεύμα Σύρων προσφύγων αποτελεί ένα ακόμα στιγμιότυπο βίαιου εκτοπισμού εξαιτίας των γεωπολιτικών εξελίξεων στη Μ. Ανατολή τις τελευταίες δεκαετίες. Οι πλέον ισχυροί πολιτικοί και οικονομικοί παράγοντες του πλανήτη υποδαυλίζουν και τροφοδοτούν, για άλλη μια φορά, πολέμους στην περιοχική εποφθλαμιώντας τον έλεγχο της και την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της. Ο ανταγωνισμός για τον έλεγχο της καπιταλιστικής περιφέρειας έχει ως αποτέλεσμα η φτώχεια, η εξαθλίωση, το ανθρωποκυνηγικό, οι αρρώστιες, η απελπισία και ο θάνατος να αποτελούν καθημερινή πραγματικότητα για εκατομμύρια ανθρώπους, οι οποίοι αναγκάζονται να εκτοπιστούν είτε για να αναζητήσουν ένα καλύτερο μέλλον γι' αυτούς και τις οικογένειές τους είτε γιατί απλά δεν μπορούν να επιβιώσουν στον τόπο τους όντες στοχοποιημένοι από τα αυταρχικά καθεστώτα που κυβερνούν. Δημιουργούνται έτσι διαρκώς νέα προσφυγικά και μεταναστευτικά ρεύματα με κατεύθυνση τον δυτικό κόσμο.

Σήμερα, οι περισσότεροι πρόσφυγες προς την Ευρώπη προέρχονται από τη Συρία, το Αφγανιστάν, την Ερυθραία και γειτονικές σε αυτές χώρες. Βασικοί λόγοι που έχουν προκαλέσει την προσφυγιά είναι η φτώχεια και η εξαθλίωση λόγω των καταστροφών που επήλθαν από τους επεκτατικούς πολέμους των Η.Π.Α. και των ευρωπαϊών συμμάχων τους, οι οποίοι ισοπέδωσαν με βομβαρδισμούς τόσο το Αφγανιστάν όσο και το Ιράκ την προηγούμενη δεκαετία, αλλά και από τα εγκλήματα και τις φρικαλεότητες αρκετών τοπικών κυβερνήσεων και ακραίων φονταμενταλιστών όπως το ISIS (Ισλαμικό Κράτος στο Ιράκ και στο Λεβάντε) σε βάρος των πληθυσμών της περιοχής. Όσον αφορά στη Συρία, κύρια χώρα προέλευσης πολλών προσφύγων, εδώ και πέντε σχεδόν χρόνια μαίνεται ένας σκληρός εμφύλιος πόλεμος. Τουλάχιστον 10 εκατομμύρια Σύροι έχουν εγκαταλείψει τις εστίες τους προσπαθώντας να γλιτώσουν τη ζωή τους από τον φονικό εμφύλιο πόλεμο και τα μαζικά εγκλήματα τόσο της συριακής κυβέρνησης όσο και των αντικαθεστωτικών εναντίον τους, καθώς επίσης και από τις βάρβαρες σφαγές του «Ισλαμικού Κράτους».

Οι ευθύνες που βαραίνουν τις κυβερνήσεις της Ευρώπης, ανάμεσα τους και την ελληνική, είναι βαρύτατες. Κι αυτό τόσο γιατί έχουν συμμετάσχει σε αρκετές στρατιωτικές επιχειρήσεις που κατέστρεψαν τις χώρες αυτές, όσο και γιατί έχουν ενισχύσει με τον δικό τους τρόπο τους τοπικούς δικτάτορες και τους φονταμενταλιστές, που δολοφονούν μαζικά τους λαούς της περιοχής καθιστώντας τη διαβίωση για τους ανθρώπους εκεί επικίνδυνη, με άξονα πάντα την επιβολή των δικών τους συμφερόντων. Ταυτόχρονα, όμως, η Ευρώπη-φρούριο θωρακίζει όλο και περισσότερο τα σύνορά της, με διακρατικές συμφωνίες και υψηλότατα κονδύλια για την ασφάλεια των συνόρων.

Με πρόσχημα την ασφάλεια του δυτικού κόσμου και την πάταξη της “λαθρομετανάστευσης” εδραιώνεται μια συνθήκη έκτακτης ανάγκης, όπου στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται όχι μόνο για τους πρόσφυγες-μετανάστες αλλά για όλους τους “από κάτω” της κοινωνικής πυραμίδας. Αποτέλεσμα είναι οι καθημερινές πια δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στα σαπιοκάραβα της Μεσογείου και στα σύνορα του Έβρου. Το 2014, μόνο, 3.500 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους ή δεν βρέθηκαν ποτέ στα νερά της Μεσογείου.

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΠΟ ΘΑΝΑΤΟ ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ ΟΡΙΟΘΕΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΥΝΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗ

Το πρόσφατο μαζικό ρεύμα Σύρων προσφύγων αποτελεί ένα ακόμα στιγμιότυπο βίαιου εκτοπισμού εξαιτίας των γεωπολιτικών εξελίξεων στη Μ. Ανατολή τις τελευταίες δεκαετίες. Οι πλέον ισχυροί πολιτικοί και οικονομικοί παράγοντες του πλανήτη υποδαυλίζουν και τροφοδοτούν, για άλλη μια φορά, πολέμους στην περιοχική εποφθλαμιώντας τον έλεγχο της και την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της. Ο ανταγωνισμός για τον έλεγχο της καπιταλιστικής περιφέρειας έχει ως αποτέλεσμα η φτώχεια, η εξαθλίωση, το ανθρωποκυνηγικό, οι αρρώστιες, η απελπισία και ο θάνατος να αποτελούν καθημερινή πραγματικότητα για εκατομμύρια ανθρώπους, οι οποίοι αναγκάζονται να εκτοπιστούν είτε για να αναζητήσουν ένα καλύτερο μέλλον γι' αυτούς και τις οικογένειές τους είτε γιατί απλά δεν μπορούν να επιβιώσουν στον τόπο τους όντες στοχοποιημένοι από τα αυταρχικά καθεστώτα που κυβερνούν. Δημιουργούνται έτσι διαρκώς νέα προσφυγικά και μεταναστευτικά ρεύματα με κατεύθυνση τον δυτικό κόσμο.

Σήμερα, οι περισσότεροι πρόσφυγες προς την Ευρώπη προέρχονται από τη Συρία, το Αφγανιστάν, την Ερυθραία και γειτονικές σε αυτές χώρες. Βασικοί λόγοι που έχουν προκαλέσει την προσφυγιά είναι η φτώχεια και η εξαθλίωση λόγω των καταστροφών που επήλθαν από τους επεκτατικούς πολέμους των Η.Π.Α. και των ευρωπαϊών συμμάχων τους, οι οποίοι ισοπέδωσαν με βομβαρδισμούς τόσο το Αφγανιστάν όσο και το Ιράκ την προηγούμενη δεκαετία, αλλά και από τα εγκλήματα και τις φρικαλεότητες αρκετών τοπικών κυβερνήσεων και ακραίων φονταμενταλιστών όπως το ISIS (Ισλαμικό Κράτος στο Ιράκ και στο Λεβάντε) σε βάρος των πληθυσμών της περιοχής. Όσον αφορά στη Συρία, κύρια χώρα προέλευσης πολλών προσφύγων, εδώ και πέντε σχεδόν χρόνια μαίνεται ένας σκληρός εμφύλιος πόλεμος. Τουλάχιστον 10 εκατομμύρια Σύροι έχουν εγκαταλείψει τις εστίες τους προσπαθώντας να γλιτώσουν τη ζωή τους από τον φονικό εμφύλιο πόλεμο και τα μαζικά εγκλήματα τόσο της συριακής κυβέρνησης όσο και των αντικαθεστωτικών εναντίον τους, καθώς επίσης και από τις βάρβαρες σφαγές του «Ισλαμικού Κράτους».

Οι ευθύνες που βαραίνουν τις κυβερνήσεις της Ευρώπης, ανάμεσα τους και την ελληνική, είναι βαρύτατες. Κι αυτό τόσο γιατί έχουν συμμετάσχει σε αρκετές στρατιωτικές επιχειρήσεις που κατέστρεψαν τις χώρες αυτές, όσο και γιατί έχουν ενισχύσει με τον δικό τους τρόπο τους τοπικούς δικτάτορες και τους φονταμενταλιστές, που δολοφονούν μαζικά τους λαούς της περιοχής καθιστώντας τη διαβίωση για τους ανθρώπους εκεί επικίνδυνη, με άξονα πάντα την επιβολή των δικών τους συμφερόντων. Ταυτόχρονα, όμως, η Ευρώπη-φρούριο θωρακίζει όλο και περισσότερο τα σύνορά της, με διακρατικές συμφωνίες και υψηλότατα κονδύλια για την ασφάλεια των συνόρων.

Με πρόσχημα την ασφάλεια του δυτικού κόσμου και την πάταξη της “λαθρομετανάστευσης” εδραιώνεται μια συνθήκη έκτακτης ανάγκης, όπου στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται όχι μόνο για τους πρόσφυγες-μετανάστες αλλά για όλους τους “από κάτω” της κοινωνικής πυραμίδας. Αποτέλεσμα είναι οι καθημερινές πια δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στα σαπιοκάραβα της Μεσογείου και στα σύνορα του Έβρου. Το 2014, μόνο, 3.500 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους ή δεν βρέθηκαν ποτέ στα νερά της Μεσογείου.

Το ελληνικό κράτος, ως ο νοτιοανατολικός τοποτηρητής των ευρωπαϊκών συνόρων, δραματίζει ιδιαίτερα κομβικό ρόλο στην “αναχαίτιση” των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών, αλλά και στην κατασταλτική τους διαχείριση εντός της επικράτειάς του. Οι αντιμεταναστευτικοί νόμοι για τον έλεγχο των ροών, η δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης, το στοίβαγμα σε φυλακές και κρατητήρια, τα κυνηγητά και τα βασανιστήρια, η απειλή του διωγμού και της απέλασης, η ουσιαστική κατάργηση του πολιτικού ασύλου και της ιδιότητας του πρόσφυγα μέσω της απόρριψης της συντριπτικής πλειοψηφίας των αιτήσεων, οι ρατσιστικές επιθέσεις και οι φασιστικές συμμορίες σε ρόλο ταγμάτων εφόδου είναι κάποια μόνο παραδείγματα της καθημερινής πραγματικότητας όσων προσφύγων και μεταναστών κατορθώνουν να εισέλθουν στο εσωτερικό της ελληνικής επικράτειας.

Όσο για τη δήθεν ανθρωπιστική ρητορεία της αριστεροδεξιάς συγκυβέρνησης περί “πολυπολιτισμικότητας”, “κοινωνικής ενσωμάτωσης” και “ανθρωπίνων δικαιωμάτων”, αυτή δεν κάνει τίποτε άλλο από το να επιβεβαιώνει την προσπάθεια διαχωρισμού των ανθρώπων σε νόμιμους και παράνομους δίνοντας νομιμοποιητικά έγγραφα σε ελάχιστους, την ίδια ώρα που η ευρωπαϊκή συνοριοφυλακή σε συνεργασία με το ελληνικό λιμενικό σώμα συνεχίζουν ανενόχλητα το δολοφονικό τους έργο στο Αιγαίο, οι μαφίες των δουλεμπόρων δρουν ανεπηρέαστα, πρόκειται να λειτουργήσουν νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης -που βαφτίζονται ανοιχτά κέντρα φιλοξενίας-, ενώ άλλα, όπως το κολαστήριο της Αμυδαλέζας, επαναλειτουργούν. Έτσι λοιπόν, ενσωμάτωση και καταστολή γίνονται δυο όψεις του ίδιου νομίσματος, αποδεικνύοντας στην πράξη πως ανεξάρτητα από την κυβερνητική διαχείριση, η αντιμεταναστευτική πολιτική του κράτους έχει συνέχεια. Άλλωστε, είναι τα ίδια τα κράτη και τα καπιταλιστικά συμφέροντα που, ενώ ευθύνονται για την ύπαρξη και τη διόγκωση των μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών, έρχονται στη συνέχεια να δαιμονοποιήσουν τους σύγχρονους φυγάδες, χαρακτηρίζοντάς τους ως λαθραίους ή ως υγειονομική βόμβα.

Την ώρα που συνεχίζονται με αυξητικούς ρυθμούς οι ανθρωποθυσίες στη Μεσόγειο και που οξύνονται οι κοινωνικές αντιθέσεις με αφορμή το προσφυγικό ζήτημα τόσο στη Μεσόγειο και στα Βαλκάνια, όσο και στην υπόλοιπη Ευρώπη, ως αναρχικοί επιχειρούμε να οξύνουμε τον αγώνα για έναν κόσμο χωρίς χαρτιά, σύνορα, κράτη, πατρίδες και εκμετάλλευση. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους μετανάστες και στους πρόσφυγες και στους αγώνες που αυτοί πραγματοποιούν. Επιλέγουμε το δρόμο της αλληλεγγύης μεταξύ όλων των καταπιεσμένων, επιλέγουμε να στήσουμε δομές που θα οδηγήσουν στο δρόμο του αγώνα, για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας. Απέναντι στη βαρβαρότητα του κράτους και των αφεντικών αντιπαραθέτουμε τη συλλογικοποίηση των αντιστάσεων, τη συνειδητοποίηση της κοινής μας θέσης -ντόπιων και μεταναστών-, την αλληλοβοήθεια και τον αλληλοσεβασμό, χωρίς πλαστούς διαχωρισμούς (έθνος-φυλή, νόμιμος vs παράνομος). Απέναντι στην προσπάθεια επιβολής του κανιβαλισμού και της διαίρεσης των καταπιεσμένων, να απαντήσουμε με ταξική αλληλεγγύη.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΩΝ

**ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΧΑΡΤΙΑ, ΣΥΝΟΡΑ, ΚΡΑΤΗ, ΠΑΤΡΙΔΕΣ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**

συνέλευση αναρχικών για την κοινωνική και ταξική αντιπίθεση

Πάτρα, Οκτώβρης 2015 | saktapatra.wordpress.com

Για επικοινωνία: Κάθε Τρίτη-Πέμπτη 19.00 μ.μ. – 23.00 μ.μ. στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο «επί τα πρόσω» (Πατρέως 87 στις σκάλες

Το ελληνικό κράτος, ως ο νοτιοανατολικός τοποτηρητής των ευρωπαϊκών συνόρων, δραματίζει ιδιαίτερα κομβικό ρόλο στην “αναχαίτιση” των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών, αλλά και στην κατασταλτική τους διαχείριση εντός της επικράτειάς του. Οι αντιμεταναστευτικοί νόμοι για τον έλεγχο των ροών, η δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης, το στοίβαγμα σε φυλακές και κρατητήρια, τα κυνηγητά και τα βασανιστήρια, η απειλή του διωγμού και της απέλασης, η ουσιαστική κατάργηση του πολιτικού ασύλου και της ιδιότητας του πρόσφυγα μέσω της απόρριψης της συντριπτικής πλειοψηφίας των αιτήσεων, οι ρατσιστικές επιθέσεις και οι φασιστικές συμμορίες σε ρόλο ταγμάτων εφόδου είναι κάποια μόνο παραδείγματα της καθημερινής πραγματικότητας όσων προσφύγων και μεταναστών κατορθώνουν να εισέλθουν στο εσωτερικό της ελληνικής επικράτειας.

Όσο για τη δήθεν ανθρωπιστική ρητορεία της αριστεροδεξιάς συγκυβέρνησης περί “πολυπολιτισμικότητας”, “κοινωνικής ενσωμάτωσης” και “ανθρωπίνων δικαιωμάτων”, αυτή δεν κάνει τίποτε άλλο από το να επιβεβαιώνει την προσπάθεια διαχωρισμού των ανθρώπων σε νόμιμους και παράνομους δίνοντας νομιμοποιητικά έγγραφα σε ελάχιστους, την ίδια ώρα που η ευρωπαϊκή συνοριοφυλακή σε συνεργασία με το ελληνικό λιμενικό σώμα συνεχίζουν ανενόχλητα το δολοφονικό τους έργο στο Αιγαίο, οι μαφίες των δουλεμπόρων δρουν ανεπηρέαστα, πρόκειται να λειτουργήσουν νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης -που βαφτίζονται ανοιχτά κέντρα φιλοξενίας-, ενώ άλλα, όπως το κολαστήριο της Αμυδαλέζας, επαναλειτουργούν. Έτσι λοιπόν, ενσωμάτωση και καταστολή γίνονται δυο όψεις του ίδιου νομίσματος, αποδεικνύοντας στην πράξη πως ανεξάρτητα από την κυβερνητική διαχείριση, η αντιμεταναστευτική πολιτική του κράτους έχει συνέχεια. Άλλωστε, είναι τα ίδια τα κράτη και τα καπιταλιστικά συμφέροντα που, ενώ ευθύνονται για την ύπαρξη και τη διόγκωση των μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών, έρχονται στη συνέχεια να δαιμονοποιήσουν τους σύγχρονους φυγάδες, χαρακτηρίζοντάς τους ως λαθραίους ή ως υγειονομική βόμβα.

Την ώρα που συνεχίζονται με αυξητικούς ρυθμούς οι ανθρωποθυσίες στη Μεσόγειο και που οξύνονται οι κοινωνικές αντιθέσεις με αφορμή το προσφυγικό ζήτημα τόσο στη Μεσόγειο και στα Βαλκάνια, όσο και στην υπόλοιπη Ευρώπη, ως αναρχικοί επιχειρούμε να οξύνουμε τον αγώνα για έναν κόσμο χωρίς χαρτιά, σύνορα, κράτη, πατρίδες και εκμετάλλευση. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους μετανάστες και στους πρόσφυγες και στους αγώνες που αυτοί πραγματοποιούν. Επιλέγουμε το δρόμο της αλληλεγγύης μεταξύ όλων των καταπιεσμένων, επιλέγουμε να στήσουμε δομές που θα οδηγήσουν στο δρόμο του αγώνα, για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας. Απέναντι στη βαρβαρότητα του κράτους και των αφεντικών αντιπαραθέτουμε τη συλλογικοποίηση των αντιστάσεων, τη συνειδητοποίηση της κοινής μας θέσης -ντόπιων και μεταναστών-, την αλληλοβοήθεια και τον αλληλοσεβασμό, χωρίς πλαστούς διαχωρισμούς (έθνος-φυλή, νόμιμος vs παράνομος). Απέναντι στην προσπάθεια επιβολής του κανιβαλισμού και της διαίρεσης των καταπιεσμένων, να απαντήσουμε με ταξική αλληλεγγύη.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΩΝ

**ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΧΑΡΤΙΑ, ΣΥΝΟΡΑ, ΚΡΑΤΗ, ΠΑΤΡΙΔΕΣ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**

συνέλευση αναρχικών για την κοινωνική και ταξική αντιπίθεση

Πάτρα, Οκτώβρης 2015 | saktapatra.wordpress.com

Για επικοινωνία: Κάθε Τρίτη-Πέμπτη 19.00 μ.μ. – 23.00 μ.μ. στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο «επί τα πρόσω» (Πατρέως 87 στις σκάλες